

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa małoletniego P. D. reprezentowanego przez przedstawicieli ustawowych D. D. i M. D.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń SA w W. Oddziałowi Okręgowemu w L.

o zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 września 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 września 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2008 r. wydanego w sprawie o zadośćuczynienie. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny podkreślił, że skarga kasacyjna wniesiona przez powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2008 r. podlegała opłacie podstawowej w kwocie 30 zł, zgodnie z art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Artykuł 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który przewidywał obowiązek pobrania opłaty podstawowej także od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych, został uchylony przez art. 1

pkt 1, a art. 100 ust. 2 stosownie zmieniony przez art. 1 pkt 17, ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123). Jednak, zgodnie z art. 2 powołanej ustawy zmieniającej ustawę o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, do spraw wszczętych przed dniem wejścia ustawy w życie, tj. przed dniem 10 marca 2007 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. Rozpoznawana sprawa została wszczęta przez wniesienie pozwu w dniu 24 sierpnia 2006 r. Zatem powód, mimo iż został zwolniony w całości od kosztów sądowych przez Sąd, był obowiązany uiścić od skargi kasacyjnej opłatę podstawową. Wobec tego, że skargę kasacyjną w imieniu powoda wniósł adwokat, podlegała ona odrzuceniu bez wezwania do uiszczenia opłaty, stosownie do art. 130² § 3 k.p.c. Opłata podstawowa określona w art. 14 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest bowiem opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 2 k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06, niepubl.).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik reprezentujący powoda zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 1 i 2 w związku z art. 130² § 3 oraz art. 398⁴ § 1 i 2 w związku z art. 168 § 1 oraz art. 169 § 1, 2 i 3 k.p.c. W uzasadnieniu wyjaśnił, że z powodu choroby, włożył do koperty skargę kasacyjną bez znaczków opłaty sądowej, zaś skargę z naklejonymi znaczkami schował z innymi dokumentami do akt adwokackich. Jednocześnie wystąpił do Sądu Apelacyjnego z wnioskiem o przywrócenie uchybionego terminu do złożenia opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik powoda nie kwestionował wykładni przedstawionej w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego. Jednocześnie, zarzucając w zażaleniu naruszenie szeregu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, nie podjął nawet próby wyjaśnienia, na czym to naruszenie miałoby polegać. Wyjaśnił jedynie, że z powodu choroby omyłkowo wysłał skargę kasacyjną bez naklejonych znaczków opłaty sądowej. Konsekwencje takiej pomyłki ponosi jednakże profesjonalny pełnomocnik, dlatego zażalenie nie może być uwzględnione.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).